

Mor el Síndic de Comptes valencià

José Antonio Noguera de Roig, Síndic de Comptes del País Valencià, va morir la setmana passada a València als vuitanta-cinc anys. Noguera de Roig estava al capdavant de la Sindicatura de Comptes des del 1998, gràcies a l'acord que havien assolit el PP i el PSPV a les Corts Valencianes. Home de consens, havia ocupat un escó al Senat durant la primera legislatura de la democràcia per la UCD. Com a persona relacionada amb el món econòmic, va ser president de la Cambra de Comerç de València entre 1968 i 1978, de la Fira de Mostres de València entre 1968 i 1984, i de l'Associació de Fires Espanyoles entre 1978 i 1980. Tot i que era un home de la confiança del Govern popular, Noguera de Roig no va dubtar en diverses ocasions a alertar la Generalitat Valenciana del creixement del deute. De fet, l'inici del seu mandat a la Sindicatura de Comptes va coincidir amb les primeres advertències al Govern valencià. Aquesta independència de criteri li va valer els elogis de bona part dels professionals del món de la política i l'economia.

Accidents, turisme i immigració

Fent gala del seu ja tradicional estil, el delegat del Govern al País Valencià, Juan Cotino, va relacionar la setmana passada l'augment de les morts a la carretera amb el turisme i la immigració. I, curiosament, no va fer cap referència a la necessitat de modernització de la xarxa viària. Segons Cotino, per evitar l'increment de víctimes mortals (l'any passat al País Valencià l'índex va créixer un 7%) cal treballar, entre d'altres, en la creació d'un pla d'educació específic per als immigrants. A més, Cotino va dir que durant l'estiu la població al País Valencià es multiplica per tres; per tant, el nombre de vehicles –i d'accidents– també.

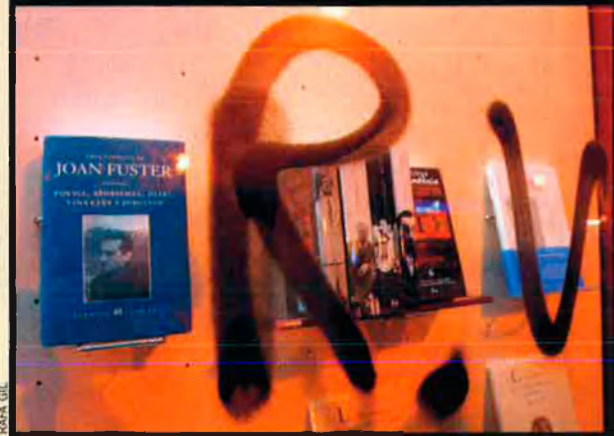
La Universitat de València inaugura la seua Llibreria

Dijous passat, 11 de desembre, es van obrir les portes de la Llibreria de la Universitat de València. Aquesta llibreria naix amb la voluntat d'oferir al públic tots els títols publicats per les universitats de tot el món –perquè hi haurà totes les novetats–, però també la possibilitat de consultar tots els títols dels catàlegs, en paper o en línia, i d'encomanar-ne. Així ho va dir Antoni Furió, director del Servei de Publicacions, qui, a més a més, va assegurar que “un bon sistema de distribució i transport permetrà obtenir en el mínim temps possible i sense costos addicionals d'enviament els llibres desitjats”.

L'aprofitament de les noves tecnologies serà, doncs, un dels trets fonamentals de la Llibreria, però n'hi ha més. Furió va indicar que l'obertura d'aquest nou espai de llibertat i de cultura “s'emmarca dins un projecte cultural més ampli, de projecció social de la Universitat, que aspira a ampliar i enriquir la societat valenciana en general”. Un projecte de llibreria especialitzada en el llibre universitari que no entra en competència directa amb les llibreries convencionals, sinó que complementa l'oferta editorial perquè “posa a l'abast del lector llibres que abans no podia trobar o que ni tan sols sabia que existien”. I encara un altre tret: la vocació de normalitat del projecte. Perquè a la Llibreria hi haurà llibres en tots els idiomes, en català i en castellà, però també en anglès, en francès, en italià, en alemany... “La llibreria –va asseverar Antoni Furió– contribuirà, sens dubte, a

A dalt, el rector de la Universitat de València (a l'esquerra) i Antoni Furió, director del Servei de Publicacions (a la dreta). A sota, les pintades del Grup d'Acció Valencianista (GAV).

reforçar el llibre en català, la cultura catalana, en disposar de tot el fons editorial publicat per les universitats adscrites a l'Institut Joan Lluís Vives, però també volem que el lector tinga un fàcil accés als llibres publicats en totes les llengües del món.” L'acte va acabar amb la intervenció del rector de la Universitat de València, Francisco Tomás Vert, el qual, en al·lusió a les pintades perpetrades pels secessionistes del Grup d'Acció Valencianista als aparadors de la Llibreria, es va reservar unes paraules ben eloqüents: “Els bàrbars no ens han pogut entrebancar la festa d'avui. Els que cremen llibres, no han passat a la història. Nosaltres, a les agressions, hi respondrem sempre amb la lletra impresa”.

Juli Capilla